

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg må sige, jeg synes, det er ærgerligt, og jeg synes også, det er urimeligt, at finansministeren bliver ved med at forsøge at tegne et billede af, at den tidligere regering mente, at da man kom ned på et ledighedstal, der hed 180.000, så kunne man ikke klare mere, og derfor blev man nødt til at gribe ind.

Sagen er den, at arbejdsløsheden faldt, og man kan så, hvis skal bruge et trafikalt billede på det, sige, at den faldt med 110 km/t., og at det var for hurtigt. Man risikerede at miste styringen, så derfor var det nødvendigt at gribe ind, så man fik sat tempoet lidt ned, så den fortsatte med at falde, men nu med 80 km/t. Det er det, vi taler om. Den måtte gerne stadig væk falde. Vi var ikke nået til det absolutte tal, man kunne holde til med hensyn til arbejdsløshed, på 180.000.

Så har finansministeren flere gange sagt, at regeringens skattepakke er fuldt finansieret osv., osv. Men hver gang glemmer finansministeren at sige: Under forudsætning af, at der bringes 85.000 i beskæftigelse. Det er jo en væsentlig forudsætning for, at 2010-målsætningen holdes, at man opnår det her.

Kl. 15.20

Jeg står her med en bog, der hedder »Ingen kender Dagen«, en beskrivelse af en lidt famøs avis, som fik en ret hurtig ende, og i den er der et citat fra en revisor, som siger med henblik på, hvorfor det gik galt med avisen: Man starter hele maskinen, og det eneste, man er sikker på, er, at pengene ryger ud af kassen. Man har ryggen mod muren, og man skal have tilført penge udefra. Det er utrolig farligt og dumdrigt.

Man kunne sige, at det er en beskrivelse af den form for finanspolitik, man fører i øjeblikket. Man ved, at man bruger penge, men man er ikke sikker på, at man kan skaffe folk i arbejde.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren svarede ikke på mit spørgsmål før. Ud over at man giver det private erhvervsliv skattelettelser i milliardstørrelse, uden at det har nogen som helst effekt på, hvor mange der kommer i arbejde, er den måde, man vil lette byrderne for de private virksomheder, så også det, man laver med »»Fire« i arbejde«, hvor man gør det endnu nemmere for de private virksomheder? At man fyrer folk fra det arbejde, de har haft, med ordentlige løn- og arbejdsforhold og så i

stedet får dem ud som tvangsaktiverede på kontanthjælp og med penge bagi fra kommunen?

Er det det, der er regeringens beskæftigelsespolitik, at folk skal sendes ud som tvangsaktiverede til en elendig løn, og hvis de nægter det, så får de pisken og bliver frataget deres kontanthjælp? Er det den form for at lette byrderne, eller vil man være med til at sikre, at der kommer reelle job, hvor folk kommer i arbejde på alle de områder, hvor der er behov for det, og får rigtig løn?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg er da glad for, at hr. Nicolai Wammen nu siger, at han talte om den sæsonkorrigerede ledighed, men det var da ikke det, hr. Nicolai Wammen sagde, for han sagde, at han mødte flere, der nu var blevet arbejdsløse, altså personer. Det er der ikke. Der er altså 1.800 personer færre ledige i marts end i februar, og der er i alt knap 4.000 færre ledige i antal personer i marts i forhold til i januar, altså januar til marts. Sådan er det. Så man må vælge, hvad man taler om.

Men jeg er enig i, at fagligt set er det interessante målbillede den sæsonkorrigerede del, men så skal man altså også sige det. Så er det altså ikke længere personer, man taler om, hvis man siger, at man møder flere, der er blevet ledige fra måned til måned, for det er ikke tilfældet. Det er det modsatte, der gør sig gældende.

Jeg ved ikke, hvorfor hr. Anders Samuelsen har så svært ved at forstå det, men det er måske forskellen mellem liberal tankegang og radikal tankegang, at det måske kan være svært egentlig sådan at forstå den almindelige logiske tankegang.

Jeg sagde udtrykkelig, at man ved 180.000 ledige gjorde sig overvejelser om, hvor kapacitetsgrænsen var. Hvad var det, man havde mulighed for overhovedet at opsøge, uden at det gav flaskehalse og inflation? Og det er jo præcis den samme vurdering, der gør sig gældende lige nu. Når Nationalbanken og alle fagligt saglige økonomer siger, at der ikke er plads til finanspolitiske lempelser, så er det en her og nu-vurdering af, hvilken kapacitet vi egentlig kan opsøge uden at skabe flaskehalse. Det er derfor, vi taler om, at der ikke er plads til egentlige yderligere lempelser af finanspolitikken, og det forstår jeg at Det Radikale Venstre også er enige i.

Det er det, jeg har sagt, og derfor skal man ikke undre sig. Det er jo vendt mod Socialdemokratiet, der har en opfattelse af, at det er forkert